Omne genus plures habet ſpecies.
Sicut ꝓpoſitum in propoſito: ſic oppoſitum in oppoſito
Donum eſt datio irreddibilis.
Nihil prohibꝫ aīam ſuiipſius ſciam habere
Mediū eſt in eodē genere cum extremis
Si quid oīo ex ſpecie ꝑmutatū eſt illud non ꝯtingit amplius idem ꝑmanere. Ex quo habem⁹ ꝙ deſtructa ſpē impoſſibile eſt indiuiduū generis idem numero ꝑmanere
Pars nullo modo predicat᷑ de ſuo toto
Vinū nō eſt aq̄ in vite putrefacta qḋ tñ voluit empedocles.
Nemo dr̄ eē talis eo ꝙ poſſit eē talis vel qꝛ poſſit facere tale.
Põtẽs de⁹ ⁊ ſtudioſus praua agere: ſed tñ non ſunt hmōi
Quod fit non eſt   Non entis non ſunt ſpēs ⁊ drñe.
¶ Sequūtur auto. v. libri thopicorum ariſtotelis.
SI aliq̄d dicit᷑ eē ꝓpriū alteri⁹ ⁊ nō ſeparat ipm ab oībus alijs nō tñ aſſignatū eſt eſſe proprium
Gratia diſcendi proprium aſſignatur. vñ proprium debꝫ ſemper aſſignari ꝑ notiora
Sentire dicitur dupliciter. ſcꝫ habere ſenſum ⁊ vti ſenſu
Conturbat audientem qḋ frequenter dicitur
Oppoſita ſunt ſimul natura
Omne ſenſibile extra ſenſum factū incertū fit. quia dubiū an ſit vel non ſit quando recedit a ſenſu
Et qui omnino inſtat omnino aduerſandum eſt
Qḋ ꝑ ſupabūdantiā dicit᷑ vni ſoli ꝯuenit ¶ nionē aliquorū
Tres ſunt ſpēs ignis. ſcꝫ lux: flāma: ⁊ carbo. ⁊ hꝫ ē verū ſm opi
Impoſſibile eſt idē eſſe ꝓpriū pluriū. ſicut ſimpliciter ad ſim-pliciter: magis ad magis: maximū ad maximū ⁊ ecōuerſo
¶ Sequūtur auto. vi. libri thopicorum ariſtotelis
GEn⁹ maxime eorꝫ q̄ ſunt ī diffinitōe videt᷑ diffinitū
Vili⁹ eſt qḋlibet feciſſe q̄ꝫ benefeciſſe ¶ ſignificare
Oportꝫ diffinientē planiſſima īterꝑtatōe vti eo ꝙ cā cognoſcē di tradit᷑ diffinitio. vñ diffinitio nō debꝫ eē obſcura nec aliq̄d
Ductio ⁊ ꝯmenſuratio ſunt eq̄uoca. Ex ¶ ſupfluū ꝯtinere.
quo habet᷑ cōiter ꝙ oē nomē verbale in cio eſt eq̄uocū videlꝫ ꝙ tria ſignificat. ſcꝫ agētis actōem rei paſſe paſſionē ⁊ ipāꝫ rē